

stačnost nové obce Z. je zajištěna a z jakých důvodů uznal obavy osadníků ze Z. a K. bezpodstatnými. Tento nedostatek bylo uznati za vadu podstatnou, neboť st-lé nemohli z nař. rozhodnutí jasně poznati stanovisko žal. úřadu v otázce zabezpečení soběstačnosti nové obce Z., čímž jim byla ztížena obrana před nss a tomuto soudu řečený nedostatek bránil v bezpečném přezkoumání zákonitosti nař. rozhodnutí.

Č. 8806.

Zaměstnanci veřejní. — Samospráva obecní: Má úředník města Bohumína, proti kterému se vedlo disciplinární řízení, vůči obci nárok na náhradu útrat právního zastoupení, když disc. řízení bylo zastaveno?

(Nález ze dne 10. října 1930 č. 15.589.)

V ě c: František W. a Richard H. v B. proti zemské správní komisi pro Slezsko v Opavě o útraty právního zastoupení v disciplinárním řízení.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: V disc. řízení, vedeném proti st-lům jako úředníkům obce B., byli st-lé nálezem obecní správní komise v B. z 12. října 1923 disciplinárně odsouzeni. K odvolání z tohoto nálezu zrušila zsk v Opavě rozhodnutím z 10. července 1924 disc. nález ohledně Františka W. částečně a snížila mu disc. trest, jinak však odvolání zamítla. Toto rozhodnutí bylo zrušeno nál. nss-u Boh. A 5381/26 pro nezákonnost, poněvadž na st-le bylo místo disc. předpisů obsažených ve služ. pragmatice slez. zem. zaměstnanců, jež podle usnesení z 15. listopadu 1918 má platnost i pro služ. poměr zaměstnanců obce B., použito disc. předpisů zák. č. 443/19, ačkoli st-lé ve smyslu § 41 odst. 2 cit. zák. pro tento zákon neoptovali. Usnesením měst. zastupitelstva z 29. září 1927 bylo pak disc. řízení proti st-lům zastaveno a přiznána jim veškerá jim příslušející práva.

Mezi tím byla usnesením měst. zastupitelstva v B. ze 3. prosince 1926 a usnesením obce P., vzniklé rozdělením obce B. ve dvě obce, z 9. prosince 1926 přiznána st-lům na základě návrhu obecní rady a fin. komise částečná úhrada útrat jejich sporu s obcí částkou 10.000 Kč. Odvolání poplatníků měst. obce B. z tohoto usnesení vyhověla zsk pro Slezsko výnosem ze 14. května 1928 z důvodu, že fin. situace obce jest velmi nepříznivá a nedovoluje, aby obec činila vydání, k nimž není nijak právně zavázána.

Ve stížnosti do tohoto rozhodnutí podané se namítá jednak, že se podle nynějších pro slez. zem. zaměstnance platných disc. předpisů (§ 35) přiznává zemskému zaměstnanci, byl-li osvobozen, nárok na náhradu útrat disc. řízení a že proto stejný nárok přísluší i zaměstnancům obce B., jednak že žal. úřad nevzal v úvahu, že by obec B. sama nebyla zatížena celou částkou 10.000 Kč, nýbrž jen poměrnou částí podle klíče, podle kterého má býti provedeno rozdělení společné majetkové podstaty v důsledku rozloučení obce B. ve dvě obce, B. a P.,

takže by na obec B. připadlo asi 3.000 Kč, což by ani při špatném fin. stavu této obce nepřesahovalo její fin. síly, zvláště kdyby se řečená náhrada rozdělila na menší splátky.

Stížnost neuznal nss důvodnou.

Usnesením měst. zastupitelstva v B. z 15. listopadu 1918 bylo stanoveno, že služ. pragmatika pro úředníky a služebníky země Slezské (usnesení zem. sněmu ze 7. ledna 1874 a 14. listopadu 1890) má mítí obdobnou platnost také pro definitivně ustanovené měst. úředníky a úředníky a zaměstnance měst. podniků. Řečená služ. pragmatika, upravující služ. poměry zem. zaměstnanců slezských, usnesená zem. sněmem dne 7. ledna 1874, obsahuje předpisy disciplinární v III. oddílu §§ 51—73. V předpisech těchto není však obsaženo ustanovení o tom, že zaměstnanci v disc. řízení osvobozenému přísluší nárok na náhradu útrat, jež mu disc. řízením vzešly. Také doplnění služ. pragmatiky, provedené usnesením zem. sněmu ze 14. listopadu 1890, nic takového neobsahuje, neboť se disc. předpisů vůbec netýká.

Z toho plyne, že zaměstnancům obce B. nemohl býti nárok st-li tvrzený založen pouze tím, že předpisy služ. pragmatiky zem. zaměstnanců ze 7. ledna 1874 byly cit. usnesením měst. zastupitelstva vztaženy na zaměstnance měst. obce B.

Podle správních spisů byl sice po převratu vypracován nový disc. řád pro zem. zaměstnance slezské, který v § 35 jedná o náhradě procesních útrat v disc. řízení, ale o tento disc. řád, který ostatně podle zprávy zem. úřadu nenabyl platnosti ani pro zaměstnance zemské, nemohou st-lé svůj nárok opírat, kdyžť netvrdí a ze spisů neplyne, že tento nový disc. řád byl obcí B. pro obecní zaměstnance výslovně recipován a nastoupil tím na místo disc. předpisů, obsažených ve služ. pragmatice zem. zaměstnanců ze 7. ledna 1874, kterým obec B. podrobila své zaměstnance cit. usnesením z 15. listopadu 1918.

Jestliže tedy žal. úřad vycházel v nař. rozhodnutí z předpokladu, že obec B. není vůči st-lům právně zavázána k náhradě útrat disc. řízení, nelze v tom naléztí nesprávné posouzení věci po stránce skutkové nebo právní.

Námítku druhou, vytýkající, že žal. úřad nepřihlédl k tomu, že obci B. by připadla povinnost zaplatiti jen poměrnou část částky 10.000 Kč, neuznal nss přípustnou, neboť nemají-li st-lé právního nároku na náhradu útrat disc. řízení, pak nemohlo býti zasaženo do jejich subj. práv, ať žal. úřad odepřel jim přiznati žádanou náhradu útrat z důvodů jakýchkoliv.

Č. 8807.

Vojenské věci: * Podle § 2 zák. č. 231/24 jsou povinni platiti vojenskou taxu za rok 1920 a dřívější léta také bývalí domobranci, kteří nebyli vůbec u odvodů beze svého zavinění.

(Nález ze dne 11. října 1930 č. 15.564.)